

πατέρι τον ῥωσικὸν λαὸν περὶ ἀνορθώσεως τοῦ δικαιοῦ. — Ὁ ῥαψωδὸς προτοῦ ψάλλη τὸ ἔσμα τοῦτο ζητήσῃ πάντοτε συγγνώμην παρὰ τῶν περισταζομένων κυρίων διὰ τὰς ἐν αὐτῷ τοιμητὰς ἐκφράσεις.

Σ. τ. Δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ δικαιοσύνη.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδαμοῦ ὑπάρχει δικαιοσύνη· δικαιοσύνη οὐδαμοῦ εὐρίσκεται. Σήμερον ἡ δικαιοσύνη ζῆ ὑπὸ τοὺς νόμους τῆς ἀδικίας.

Σήμερον τὴν δικαιοσύνην κρατοῦσιν ἐν φυλακῇ οἱ πάν (οἱ ἄρχοντες). Ἡ ἀδικία παρακάθηται λίαν ἀνέτως μετὰ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς τιμῆς.

Σήμερον ἡ δικαιοσύνη μένει ὀρθία παρὰ τὸ κεντρικὸν τῆς θύρας· ἡ ἀδικία κάθηται ἐπὶ θρόνου μετὰ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ κορυφῇ τῆς τραπέζης.

Ἡ δικαιοσύνη καταπατεῖται περιφρονητικῶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, οἵτινες κινῶσιν ὑδρόμελι εἰς τὴν ἀδικίαν ἐπὶ πολυτελῶν κυπέλων.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδαμοῦ ὑπάρχει δικαιοσύνη· δικαιοσύνη οὐδαμοῦ εὐρίσκεται. Καὶ ὅμως ἡ δικαιοσύνη ἐν τῷ κόσμῳ δμοιάζει τὸν πατέρα μας καὶ τὴν μητέρα μας...

Ὅταν τὰ τέκνα ἀπορραπισθῶσι καὶ μείνωσιν ἄνευ προστασίας καὶ στηρίγματος, κλαίουσι· κλαίουσι, καὶ ἀγνοοῦσι τί θὰ γίνωσι. Δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ τὴν θανοῦσαν μητέρα των.

Ἠ μήτερ! μήτερ ἀετοπτέρυγος, ποῦ νὰ σὲ εὑρωμεν; Οὔτε νὰ σε ἀγοράσωμεν δυνάμεθα, οὔτε νὰ σε πορισθῶμεν ἄλλως.

Ἠ! ἐὰν εἶχομεν ἀγγέλων πτέρυγας, πῶς θὰ ἰπάμεθα πρὸ σοῦ!

Διότι τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐγγίζει· καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀδελφόν του πρέπει ἕκαστος νὰ φυλάσσεται.

Πρὸς τί νὰ προστρέχωμεν εἰς τὰ δικαστήρια;... Δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ εὑρωμεν ἐκεῖ τὴν δικαιοσύνην. Χρειάζεται χρυσὸς καὶ ἄργυρος πρὸς δεκασμὸν τῶν ἀρχόντων.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν θέλοντα καὶ νῦν ἔτι νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν δικαιοσύνην, εἴθε ὁ Θεὸς νὰ πέμψῃ ἄνωθεν εὐδαίμονας ἡμέρας!

Μόνον ἐν τῷ Θεῷ εὑρηται ἡ ἀληθὴς δικαιοσύνη. Αὐτὸς θὰ κολάσῃ τὴν ἀδικίαν, αὐτὸς θὰ κατασυντρίψῃ τοὺς ὑπερηφάνους!

N.

ΤΙ ΕΣΤΙ ΠΟΙΗΣΙΣ

Τί ἐστι ποίησις; ἦτον ἡ πρώτη τῆς παιδικῆς ηλικίας μου ἐρώτησις, ἡ πρώτη μου σκέψις.

Καὶ μία φωνὴ, φωνὴ μυστηριώδης μου ἐναυούριζε τὸν γλυκὺν ὕπνον, μου ἔλυε τὸ ἐρατεινὸν ζήτημα.

Φῶς καὶ ἀλήθεια, καρδιά καὶ νοῦς, γενναϊό-

της καὶ ὑπερηφάνεια, ἀγάπη καὶ ἔρως, πατρίς καὶ καθῆκον, ἰδοὺ ἡ ποίησις.

Καὶ ὁ μάρτυς πολεμιστῆς ὅταν κραδαίνῃ τὴν λόγχην, καὶ ὁ παῖς ὅταν ἐκδιώκῃ τὴν χρυσολίδα, ἡ ἀγρία τῆς τρικυμίας κραυγὴ, τὸ γλυκὺ τῆς ἀηδόνος κελάδημα, ἡ μοσχοδόλος ἀνθοδέσμη τῆς νεονύμφου, τὸ σπαρξικάρδιον νεκροφίλημα, ἰδοὺ ἡ ποίησις.

Ἐντολὴν ἔχει τὴν ἀρετὴν, ὕμνεῖ τοῦ Ὑψίστου τὴν πρόνοιαν, θαυμάζει τὴν ἁρμονίαν τῶν κόσμων, παύνει τοὺς πόνους, ταπεινώνει τοὺς ὑβριστὰς, κεραυνοβολεῖ τοὺς τυράννους, ἀγιάζει τὴν κατάραν τοῦ ἀδικουμένου.

Γ. Χ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἐλεημοσύνη παρὰ τοῖς
ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ

Παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοι ὑποχρεωμένοι ἐπὸ τῆς θρησκείας πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην, κανονισμένην παρ' αὐτοῖς εἰς εἶδος δεκατισμοῦ ἢ φορολογίας, δὲν ἐμψυχούται ὅμως ἡ ἐπαιτεία, καὶ ὁ πενόμενος Ἑβραῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ψευδῶν ἐκείνων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ πτωχοὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν προκαλοῦσι τὴν συμπάθειαν τῶν δμοίων των. Πᾶς ὅστις ἔχει πενήκοντα γρόσια, ὀφείλει νὰ τὰ καταστήσῃ παντὶ τρόπῳ ἐνεργά· καὶ δὲν τὰ ἔχη, δανείζεται αὐτὰ ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ τόκῳ μετριωτάτῳ ἀπὸ τοῦ Κορβανᾶ· καὶ, ἐὰν ἦν ὑγιής, ἐργάζεται ὅπως δύναται, ἀχθοφορεῖ, συλλέγει ῥάκια, ἀλιεύει· εἰς τὸν Ἑβραῖον «ἐργον οὐδὲν ὄνειδος». Κάλλιον νὰ μὴ ἐορτάσῃ τὸ σάββατον παρὰ νὰ ψυμοζήσῃ. Ἐπειτα δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν θύραν τοῦ πλουσίου· διότι καθῆκον ἐκείνου εἶνε νὰ ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ του. Τὴν δὲ διδομένην αὐτῷ ἐλεημοσύνην δὲν δέχεται ὡς σκύβαλον, ῥιπτόμενον ἐξ ἀνάγκης εἰς τοὺς κύνας, ἀλλ' ὡς ὀφειλὴν, ὡς δάνειον, ὡς βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ οἱ διδόντες θεωροῦσιν ἐκυτοὺς διανομεῖς καὶ οἰκονόμους· διότι παρὰ τοῖς ἀληθεῖς Ἰσραηλίταις, οὐχὶ τὸ δέκατον μόνον τῆς περιουσίας ἐκάστου, καθὼς ἐκαυχᾶτο ὁ Φαρισαῖος, ἀλλὰ τὸ πέμπτον ἀνήκει δικαιοματικῶς εἰς τοὺς πτωχοὺς, οὐ μόνον Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐθνικούς. Ἡ Μισνά, ἡ ὁποία εἰς πολλὰ εἶνε συγκαταβατικωτέρα, καθὼς καὶ τὸ Ταλμούδ, προσδιορίζουσι τὸ πέμπτον, οὐχὶ τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ τοῦ κέρδους μόνον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Καὶ ὁ τρόπος δὲ τοῦ ἔλεειν ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῖς μετὰ κρίσεως· οἱ συγγενεὶς καὶ οἰκετοὶ προηγούνται τῶν συμπολιτῶν, καὶ οὗτοι τῶν ξένων, αἱ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ αἰχμάλωτοι πάντων τῶν ἄλλων· ἡ δὲ ἀνάβρυσις αὐτῶν, καὶ ἰδίως τῶν γυναικῶν, εἶνε ἡ κυριωτέρα παρ' αὐτῶν ἐλεημοσύνη· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ

τοῦτον ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ πᾶσα ποσότης, συνηγμένη πρὸς ὁποιοδήποτε ἄλλο θεάρεστον ἔργον, ἀκόμη καὶ οἰκοδομὴν συναγωγῆς· τὰ δὲ ξύλα καὶ οἱ λίθοι, οἱ ἀγορασμένοι πρὸς οἰκοδομὴν τοιαύτης, τῶν ὁποίων ἡ πώλησις ἀπηγόρευται πρὸς ἐκπλήρωσιν ὁποιασδήποτε ἄλλης ἐντολῆς, ἡμποροῦν νὰ ἐκποιηθῶσι πρὸς ἐξαγορὰν αἰχμακλῶτων.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὅταν ἔντρομος ὁ ναύτης κύμα βλέπῃ ὠρσιζόμενον Ἀπειλοῦν τὸ ἀσθενές του σκάφος νὰ καταποντίσῃ, Βλέμμα πρὸς τὴν παραλίαν στρέφει τότε θαρσυνόμενον, Κ' ἐνθυμίζεται πόσῃ εἶχεν ἄνεσιν ἐκεῖ ἀφήσει.

Εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς του, εὔχεται νὰ ἔξη βίον Ἡμερῶν ἀδόξων, ὅμως ἀκινδύνων καὶ ἀλύπων· Νὰ ἐκάθητο τῶν φίλων καὶ τῶν συγγενῶν πλησίον, Τὴν πατριάν του καλύθῃν πώποτε μὴ καταλείπων.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίσης, ὅταν μόλις ἀναπνέῃ Ὑπὸ τῶν ἐτῶν τὸ βῆρος, τὸ γλυκὺ του ἔαρ κλαίει, Καὶ: ἀπόδοτέ μοι, κράζει, ὦ θεοί, ὥρας σθεσθείσας, Τὰς ἀφῆκα νὰ παρέλθουν, τὸ βραχὺ τῶν λητμονήσας.

Ἀπαντᾷ ὁ χάριον τότε, κ' οἱ θεοὶ τῶν ἐδεσθῆ Τὸν ὠθοῦσιν ἀναλήτως εἰς τὸ παγερόν του μνημῆ, Οὐδὲ κἄν νὰ σταματήσῃ τὸν ἀφίνοισι τὸ βῆμα, Καὶ νὰ δρέψῃ ὅσα ἄνθη ἄλλοτε δὲν ἠδυνήθη! (Λαμαρτίνος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γραμματικὴ πρὸς χρῆσιν θαυιλόπειδος.

Ἐν μιᾷ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ὑπάρχει περίεργος γραμματικὴ φιλοπονηθεῖσα χάριν τοῦ ἀποστρεφόμενου τὰς γραμματικὰς υἱοῦ τοῦ Ἐρρίκου Δ'. Ἀπαντες οἱ γραμματικοὶ κανόνες ἀνάγονται εἰς ἀνεπίξεις στρατιωτικὰς. Ἐπὶ τῆς προμετωπίδος κἀθηται ἡ γραμματικὴ ἔξωθεν, ἐν αὐτῇ μεγαλοπρεπστάτῃ. Ἀριστερόθεν αὐτῆς στρατιώτης, πανοπλίαν φορῶν, διώκει διὰ τοῦ δόρατος τρεῖς παιδῆς, κρατοῦντας λιχνεύματα καὶ σφαιρίδια ἵνα παίξωσιν· ἄνωθεν δὲ τούτων ἀναγκασκεταὶ ἡ ἐπιγραφή «εὐρεῖα ὑπάρχει εἰς τὴν ἀμάθειαν ἄγουσα ὄδος». Δεξιόθεν δρέγει ἡ θεὰ χεῖρα βοηθὸν εἰς παιδῆς ἐπιμελεῖς, ζητοῦντας ν' ἀναβῶσι μετὰ κόπων πέτρας ἀνάντις, λέγουσα «ἐπὶ τὰ ἄνω τείνει πάντοτε ἡ ἀρετή». Ἐντὸς τῆς αὐτῆς κἀθηται πολλὰ κυρία, παριστάνουσαι τὰς ἐπιστήμας καὶ πρὸ μικροῦ ἀποφοιτήσασαι ἀπὸ τοῦ σχολείου τῆς γραμματικῆς. Τὰ μέρη τοῦ λόγου παριστάνονται διὰ δέκα φοβερῶν συνταγμάτων. Ὁ σύνδεσμος «ἐάν» καλεῖται συνταγματάρχης· τὰ ἐπιρρήματα «ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν» εἶνε λοχαγοί· τὰ ἀνώμαλα ῥήματα καλοῦνται «θεσλονταί»· ὁ ἀρχηγὸς δὲ τούτων ὀνομάζεται «θέλω»· βασιλεὺς τῶν

ῥημάτων εἶνε τὸ «ἀγαπῶ»· τὰ ἑλληπῆ ῥήματα παριστάνουσι στρατιῶται ἀνάπηροι, ἀπολέσαντες τὰ ἄκρα αὐτῶν ἐν ταῖς μάχαις.

Πτωχοὶ ἑκατομμυριοῦχοι Ἄγγλοι.

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ λόρδου Δέρβου ἀποφέρει ἐτήσιον εἰσόδημα 10,250,000 φράγκων. Ἡ τοῦ δουκὸς τῆς Οὐετμινστέρης 16,000,000, ἡ τοῦ λόρδου Δούδλεϋ 22,500,000, ἡ τοῦ μαρκησίου Βούττε 12,500,000, ἡ τοῦ δουκὸς Νορθουμβερλάνδ 4,025,000. Τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ κτήματα τοῦ δουκὸς τῆς Σουδερλάνδης ἀποφέρουσιν 1,725,000 φρ., ἀλλὰ πολὺ σπουδαιότερα εἶνε τὰ ἐν Σκωτίᾳ κτήματά του, ἔνθα σὺν ταῖς ἄλλοις εἶνε ἰδιοκτητῆς μιᾶς ὅλης κομητείας.

Ἀριθμὸς δικηγόρων.

Ὡς σημειοῖ ἁμερικανικὴ τις ἐφημερίς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς βορείου Ἀμερικῆς δικηγόρων ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα τρεῖς χιλιάδας. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δὲ κατὰ τὸν πληθυσμὸν γερμανικῷ κράτει μόλις ἀνέρχεται εἰς 5,500 μέχρις 6,000. Ἀλλ' ἡ δυσαναλογία δὲν εἶνε τόσῳ μεγάλη, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται, διότι δέον ν' ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχει πληρεστάτη διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, καθιστώσα ἀναγκαῖον τὸν ὑπέρογκον ἀριθμὸν τῶν δικηγόρων, ἐν ᾧ ἐν Γερμανίᾳ κατὰ μέγα μέρος ἀνὰ πληροῦσι τοὺς δικηγόρους οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς πολυπλοκῆς τῆς γραφειοκρατικῆς διοικήσεως τοῦ κράτους τούτου. Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι 1,577 δικηγόροι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ὑποδικηγόρων. Ἐκ τούτων, 446 εἶνε ἐν Ἀθήναις (ἥτοι 1 δικηγόρος περίπου ἐπὶ 100 κατοίκων!!!), 60 ἐν Σύρῳ, 44 ἐν Λαμίᾳ, 18 ἐν Περνασσίδι, 34 ἐν Χαλκίδι, 102 ἐν Ναυπλίῳ, 73 ἐν Τριπόλει, 72 ἐν Σπάρτῃ, 20 ἐν Κυπαρισσίᾳ, 47 ἐν Καλάμεις, 120 ἐν Πάτραις, 48 ἐν Μεσολογγίῳ, 31 ἐν Ἡλείᾳ, 114 ἐν Ζακύνθῳ, 24 ἐν Λευκάδι, 178 ἐν Κερκύρᾳ, 146 ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Δέσποτα, πέρδικα ἔς τὰ δάση.—Κυνηγὸς καὶ πέταξ.

Λέγεται, ὅτι ἡ ἀνωτέρω παροιμία ἐπήγαγεν ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀνεκδότου·

Ἐν τινι συμποσίῳ, πρᾶταθέντων ἰχθύων, ἐν ὅστων περιπλεχθὲν ἔμεινεν ἐπὶ τῆς γενεῖδος ἐπισκόπου τινὸς, ὄντος ἐκ τῶν συνδαιτυμόνων. Ὁ δὲ διάκονος αὐτοῦ ἰδὼν τὸ πρᾶγμα καὶ θέλων ἀφῆκός νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὸν περὶ τούτου, ἀνεφώνησε· Δέσποτα, πέρδικα ἔς τὰ δάση· Ἐκεῖνος δ' ἐννοήσας τὴν ἀλληγορίαν, ἀπεκρίθη ἐκδιώκων τὸ ἰχθυοκόκκαλον διὰ θωπεύματος τῶν γενεῶν· Κυνηγὸς καὶ πέταξ.

Εἰς Ἀναμνηθεῖς.